

FEDERALE OVERHEIDS DIENST BUITENLANDSE ZAKEN,
BUITENLANDSE HANDEL
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

N. 2006 — 1199

[C — 2006/15041]

9 FEBRUARI 2006. — Wet houdende instemming met het Facultatief Protocol bij het Verdrag inzake de rechten van het kind, inzake de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie, aangenomen te New York op 25 mei 2000, zoals het op 14 november 2000 door de Secretaris-generaal van de Organisatie van de Verenigde Naties is verbeterd (1) (2)

ALBERT II, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekraftigen hetgeen volgt :

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2. Het Facultatief Protocol bij het Verdrag inzake de rechten van het kind, inzake de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie, aangenomen te New York op 25 mei 2000, zoals het op 14 november 2000 door de Secretaris-generaal van de Organisatie van de Verenigde Naties is verbeterd, zal volkomen gevolg hebben.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 9 februari 2006.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Buitenlandse Zaken,
K. DE GUCHT

De Minister van Justitie,
Mevr. L. ONKELINX

Met 's Lands zegel gezegeld :

De Minister van Justitie,
Mevr. L. ONKELINX

Nota's

(1) Zitting 2005-2006.

Senaat.

Documenten. — Ontwerp van wet ingediend op 12 oktober 2005, nr. 3-1377/1. — Verslag nr. 3-1377/2.

Parlementaire Handelingen. — Bespreking, vergadering van 15 december 2005. Stemming, vergadering van 15 december 2005.

Kamer van volksvertegenwoordigers.

Documenten. — Ontwerp overgezonden door de Senaat, nr. 51-2168/1. — Tekst aangenomen in plenaire vergadering en aan de Koning ter bekraftiging voorgelegd, nr. 51-2168/2.

Parlementaire Handelingen. — Bespreking, vergadering van 12 januari 2006. — Stemming, vergadering van 12 januari 2006.

(2) Zie Decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 7 februari 2003 (*Belgisch Staatsblad* van 24 februari 2003), Decreet van de Franse Gemeenschap van 12 mei 2004 (*Belgisch Staatsblad* van 7 juni 2004), Decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 27 oktober 2003 (*Belgisch Staatsblad* van 12 december 2004), Ordonnantie van de Gemeenschaps-pelijke Gemeenschapscommissie van 12 januari 2006 (*Belgisch Staatsblad* van 31 januari 2006).

SERVICE PUBLIC FEDERAL AFFAIRES ETRANGERES,
COMMERCE EXTERIEUR
ET COOPERATION AU DEVELOPPEMENT

F. 2006 — 1199

[C — 2006/15041]

9 FEVRIER 2006. — Loi portant assentiment au Protocole facultatif à la Convention relative aux droits de l'enfant, concernant la vente d'enfants, la prostitution des enfants et la pornographie mettant en scène des enfants, adopté à New York le 25 mai 2000, tel qu'il a été rectifié par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies le 14 novembre 2000 (1) (2)

ALBERT II, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

Les Chambres ont adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2. Le Protocole facultatif à la Convention relative aux droits de l'enfant, concernant la vente d'enfants, la prostitution des enfants et la pornographie mettant en scène des enfants, adopté à New York le 25 mai 2000, tel qu'il a été rectifié par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies le 14 novembre 2000, sortira son plein et entier effet.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 9 février 2006.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre des Affaires étrangères,
K. DE GUCHT

La Ministre de la Justice,
Mme L. ONKELINX

Scellé du Sceau de l'Etat :

La Ministre de la Justice,
Mme L. ONKELINX

Notes

(1) Session 2005-2006.

Sénat.

Documents. — Projet de loi déposé le 12 octobre 2005, n° 3-1377/1. — Rapport, n° 3-1377/2.

Annales parlementaires. — Discussions, séance du 15 décembre 2005. Vote, séance du 15 décembre 2005.

Chambre des représentants.

Documents. — Projet transmis par le Sénat, n° 51-2168/1. — Texte adopté en séance plénière et soumis à la sanction royale, n° 51-2168/2.

Annales parlementaires. — Discussion, séance du 12 janvier 2006. — Vote, séance du 12 janvier 2006.

(2) Voir Décret de la Communauté flamande du 7 février 2003 (*Moniteur belge* du 24 février 2003), Décret de la Communauté française du 12 mai 2004 (*Moniteur belge* du 7 juin 2004), Décret de la Communauté germanophone du 27 octobre 2003 (*Moniteur belge* du 12 février 2004), Ordonnance de la Commission communautaire commune du 12 janvier 2006 (*Moniteur belge* du 31 janvier 2006).

VERTALING

Facultatief Protocol bij het Verdrag inzake de rechten van het kind, inzake de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie, aangenomen te New York op 25 mei 2000, zoals het op 14 november 2000 door de Secretaris-generaal van de Organisatie van de Verenigde Naties is verbeterd

De Staten die partij zijn bij dit Protocol,

Overwegend dat het ten behoeve van de verdere verwezenlijking van de doelstellingen van het Verdrag inzake de rechten van het kind en de verdere toepassing van de bepalingen ervan, in het bijzonder de artikelen, 1, 11, 21, 32, 33, 34, 35 en 36, gepast zou zijn de maatregelen uit te breiden die de Staten die partij zijn, dienen te nemen teneinde de bescherming van kinderen te waarborgen tegen de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie,

Tevens overwegend dat het Verdrag inzake de rechten van het kind het recht van het kind erkent te worden beschermd tegen economische uitbuiting en tegen het verrichten van werk dat naar alle waarschijnlijkheid gevaarlijk is of de opvoeding van het kind zal hinderen, of schadelijk zal zijn voor de gezondheid of de lichamelijke, geestelijke, intellectuele, zedelijke of maatschappelijke ontwikkeling van het kind,

Ernstig bezorgd over de aanzienlijke en toenemende internationale handel in kinderen ten behoeve van de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie,

Uiterst bezorgd over de wijdverbreide en voortdurende praktijk van sekstoerisme, waarvoor kinderen bijzonder kwetsbaar zijn, aangezien het de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie rechtstreeks bevordert,

Erkennend dat een aantal bijzonder kwetsbare groepen, met inbegrip van meisjes, een groter risico loopt om seksueel te worden uitgebuit en dat meisjes onevenredig vertegenwoordigd zijn onder de slachtoffers van seksuele uitbuiting,

Bezorgd over de toenemende beschikbaarheid van kinderpornografie via internet en andere nieuwe technologieën, en herinnerend aan de Internationale Conferentie inzake de bestrijding van kinderpornografie op internet (Wenen, 1999) en, in het bijzonder, de conclusie daarvan die oproept tot het wereldwijd strafbaar stellen van de vervaardiging, verspreiding, export, import, transmissie, het opzettelijk bezit en propageren van kinderpornografie, en de nadruk leggend op het belang van nauwere samenwerking en partnerschap tussen regeringen en de Internetbranche,

Van mening dat de uitbanning van de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie zal worden vergemakkelijkt door aanneming van een brede benadering, waarbij rekening wordt gehouden met alle relevante factoren, zoals onderontwikkeling, armoede, economische verschillen, een onrechtvaardige sociaal-economische structuur, problemezinnen, gebrek aan onderwijs, migratie van het platteland naar de stad, discriminatie op grond van geslacht, onverantwoordelijk seksueel gedrag door volwassenen, schadelijke traditionele praktijken, gewapende conflicten en handel in kinderen,

Van mening dat het nodig is te pogen de bewustwording van het publiek te bevorderen om de vraag van consumenten naar de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie terug te dringen, en voorts overtuigd van het belang van versterking van een wereldwijd partnerschap tussen alle actoren en van het verbeteren van de rechtsbescherming op nationaal niveau,

Gelet op de bepalingen van internationale juridische instrumenten die relevant zijn voor de bescherming van kinderen, met inbegrip van het Verdrag van Den Haag inzake de bescherming van kinderen en de samenwerking op het gebied van de interlandelijke adoptie, het Verdrag van Den Haag inzake de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering, het Verdrag van Den Haag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen en Verdrag nr. 182 van de Internationale Arbeidsconferentie betreffende het verbod op en de onmiddellijke actie voor de uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid,

Aangemoedigd door de overweldigende steun voor het Verdrag inzake de rechten van het kind, waaruit de algemene bereidheid blijkt zich in te zetten voor de bevordering en bescherming van de rechten van het kind,

Protocole facultatif à la Convention relative aux droits de l'enfant, concernant la vente d'enfants, la prostitution des enfants et la pornographie mettant en scène des enfants, adopté à New York le 25 mai 2000, tel qu'il a été rectifié par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies le 14 novembre 2000.

Les Etats Parties au présent Protocole,

Considérant que, pour aller de l'avant dans la réalisation des buts de la Convention relative aux droits de l'enfant et l'application de ses dispositions, en particulier des articles premier, 11, 21, 32, 33, 34, 35 et 36, il serait approprié d'élargir les mesures que les Etats Parties devraient prendre pour garantir la protection de l'enfant contre la vente d'enfants, la prostitution des enfants et la pornographie mettant en scène des enfants,

Considérant également que la Convention relative aux droits de l'enfant consacre le droit de l'enfant d'être protégé contre l'exploitation économique et de ne pas être astreint à un travail comportant des risques ou susceptible de compromettre son éducation ou de nuire à sa santé ou à son développement physique, mental, spirituel, moral ou social,

Constatant avec une vive préoccupation que la traite internationale d'enfants aux fins de la vente d'enfants, de la prostitution des enfants et de la pornographie mettant en scène des enfants revêt des proportions considérables et croissantes,

Profondément préoccupés par la pratique répandue et persistante du tourisme sexuel auquel les enfants sont particulièrement exposés, dans la mesure où il favorise directement la vente d'enfants, la prostitution des enfants et la pornographie mettant en scène des enfants,

Conscients qu'un certain nombre de groupes particulièrement vulnérables, notamment les filles, sont davantage exposés au risque d'exploitation sexuelle, et qu'on recense un nombre anormalement élevé de filles parmi les victimes de l'exploitation sexuelle,

Préoccupés par l'offre croissante de matériaux pornographiques mettant en scène des enfants sur l'Internet et autres nouveaux supports technologiques, et rappelant que, dans ses conclusions, la Conférence internationale sur la lutte contre la pornographie impliquant des enfants sur l'Internet (Vienne, 1999) a notamment demandé la criminalisation dans le monde entier de la production, la distribution, l'exportation, l'importation, la transmission, la possession intentionnelle et la publicité de matériaux pornographiques impliquant des enfants, et soulignant l'importance d'une coopération et d'un partenariat plus étroits entre les pouvoirs publics et les professionnels de l'Internet,

Convaincus que l'élimination de la vente d'enfants, de la prostitution des enfants et de la pornographie mettant en scène des enfants sera facilitée par l'adoption d'une approche globale tenant compte des facteurs qui contribuent à ces phénomènes, notamment le sous-développement, la pauvreté, les disparités économiques, l'inéquité des structures socioéconomiques, les dysfonctionnements familiaux, le manque d'éducation, l'exode rural, la discrimination fondée sur le sexe, le comportement sexuel irresponsable des adultes, les pratiques traditionnelles préjudiciables, les conflits armés et la traite des enfants,

Estimant qu'une action de sensibilisation du public est nécessaire pour réduire la demande qui est à l'origine de la vente d'enfants, de la prostitution des enfants et de la pornographie pédophile, et qu'il importe de renforcer le partenariat mondial entre tous les acteurs et d'améliorer l'application de la loi au niveau national,

Prenant note des dispositions des instruments juridiques internationaux pertinents en matière de protection des enfants, notamment la Convention de La Haye sur la protection des enfants et la coopération en matière d'adoption internationale, la Convention de La Haye sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants, la Convention de La Haye concernant la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants, et la Convention n° 182 de l'OIT concernant l'interdiction des pires formes de travail des enfants et l'action immédiate en vue de leur élimination,

Encouragés par l'appui massif dont bénéficie la Convention relative aux droits de l'enfant, qui traduit l'existence d'une volonté généralisée de promouvoir et de protéger les droits de l'enfant,

Het belang erkennend van de uitvoering van de bepalingen van het Actieprogramma ter voorkoming van de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie en de Verklaring en de Agenda van Stockholm, aangenomen op het Wereldcongres tegen de commerciële seksuele uitbuiting van kinderen, gehouden te Stockholm van 27 tot en met 31 augustus 1996, en andere ter zake dienende besluiten en aanbevelingen van relevante internationale organisaties,

Op passende wijze rekening houdend met het belang van de tradities en culturele waarden van ieder volk voor de bescherming en de harmonische ontwikkeling van het kind,

Zijn het volgende overeengekomen :

Artikel 1

De Staten die partij zijn, verbieden de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie overeenkomstig de bepalingen van dit Protocol.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit Protocol wordt verstaan onder :

a) de verkoop van kinderen : iedere handeling of transactie waarbij een kind wordt overgedragen door een persoon of groep personen aan een andere persoon of groep personen tegen betaling of een andere vorm van vergoeding;

b) kinderprostitutie : het gebruik van een kind bij seksuele handelingen tegen betaling of een andere vorm van vergoeding;

c) kinderpornografie : elke afbeelding, op welke wijze dan ook, van een kind dat betrokken is bij, werkelijke of gesimuleerde, expliciete seksuele gedragingen of elke afbeelding van de geslachtsorganen van een kind voor primair seksueel doeleinden.

Artikel 3

1. Iedere Staat die partij is, waarborgt dat zijn strafrecht volledig van toepassing is op tenminste de volgende handelingen en gedragingen, ongeacht of deze strafbare feiten in eigen land dan wel grensoverschrijdende, of individueel dan wel in georganiseerd verband worden gepleegd :

a) in het kader van de verkoop van kinderen als omschreven in artikel 2 :

i) het aanbieden, afleveren of aanvaarden van een kind, ongeacht op welke wijze, met als doel :

- a. de seksuele uitbuiting van het kind;
- b. de overdracht met winstoogmerk van organen van het kind;
- c. het onderwerpen van het kind aan gedwongen arbeid;

ii) het als tussenpersoon ongerechtmatig verkrijgen van toestemming voor de adoptie van een kind in strijd met toepasselijke internationale juridische instrumenten inzake adoptie;

b) het aanbieden, verwerven, aanwerven of ter beschikking stellen van een kind voor kinderprostitutie als omschreven in artikel 2;

c) het vervaardigen, distribueren, verspreiden, importeren, exporteren, aanbieden, verkopen of bezitten voor bovengenoemde doeleinden van kinderpornografie als omschreven in artikel 2.

2. Onverminderd de bepalingen van het nationale recht van een Staat die partij is, geldt hetzelfde voor een poging tot het plegen van een van de bedoelde handelingen, alsmede voor medeplichtigheid of deelname aan deze handelingen.

3. Iedere Staat die partij is, stelt op deze feiten passende straffen die rekening houden met de ernst ervan.

4. Onverminderd de bepalingen van zijn nationale recht, neemt iedere Staat die partij is waar nodig maatregelen om de aansprakelijkheid van rechterspersonen te vestigen voor de in het eerste lid van dit artikel omschreven strafbare feiten. Met inachtneming van de rechtsbeginselen van de Staat die partij is, kan deze aansprakelijkheid van rechterspersonen strafrechtelijk, privaatrechtelijk of bestuursrechtelijk zijn.

5. De Staten die partij zijn, nemen alle passende juridische en bestuurlijke maatregelen om te waarborgen dat alle personen die betrokken zijn bij de adoptie van een kind handelen in overeenstemming met toepasselijke internationale juridische instrumenten.

Considérant qu'il importe de mettre en œuvre les dispositions du Programme d'action pour la prévention de la vente d'enfants, de la prostitution des enfants et de la pornographie impliquant des enfants et de la Déclaration et du Programme d'action adoptés en 1996 au Congrès mondial contre l'exploitation sexuelle des enfants à des fins commerciales, tenu à Stockholm du 27 au 31 août 1996, ainsi que les autres décisions et recommandations pertinentes des organismes internationaux concernés,

Tenant dûment compte de l'importance des traditions et des valeurs culturelles de chaque peuple pour la protection de l'enfant et son développement harmonieux,

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1er

Les Etats Parties interdisent la vente d'enfants, la prostitution des enfants et la pornographie mettant en scène des enfants conformément aux dispositions du présent Protocole.

Article 2

Aux fins du présent Protocole :

a) On entend par vente d'enfants tout acte ou toute transaction en vertu desquels un enfant est remis par toute personne ou à tout groupe de personnes à une autre personne ou groupe de personnes contre rémunération ou tout autre avantage;

b) On entend par prostitution des enfants le fait d'utiliser un enfant aux fins d'activités sexuelles contre rémunération ou toute autre forme d'avantage;

c) On entend par pornographie mettant en scène des enfants toute représentation, par quelque moyen que ce soit, d'un enfant s'adonnant à des activités sexuelles explicites, réelles ou simulées, ou toute représentation des organes sexuels d'un enfant, à des fins principalement sexuelles.

Article 3

1. Chaque Etat Partie veille à ce que, au minimum, les actes et activités suivants soient pleinement couverts par son droit pénal, que ces infractions soient commises au plan interne ou transnational, par un individu ou de façon organisée :

a) Dans le cadre de la vente d'enfants telle que définie à l'article 2 :

i) Le fait d'offrir, de remettre, ou d'accepter un enfant, quel que soit le moyen utilisé, aux fins :

- a. D'exploitation sexuelle de l'enfant;
- b. De transfert d'organe de l'enfant à titre onéreux;
- c. De soumettre l'enfant au travail forcé;

ii) Le fait d'obtenir indûment, en tant qu'intermédiaire, le consentement à l'adoption d'un enfant, en violation des instruments juridiques internationaux relatifs à l'adoption;

b) Le fait d'offrir, d'obtenir, de procurer ou de fournir un enfant à des fins de prostitution, telle que définie à l'article 2;

c) Le fait de produire, de distribuer, de diffuser, d'importer, d'exporter, d'offrir, de vendre ou de détenir aux fins susmentionnées, des matériels pornographiques mettant en scène des enfants, tels que définis à l'article 2.

2. Sous réserve du droit interne d'un Etat Partie, les mêmes dispositions valent en cas de tentative de commission de l'un quelconque de ces actes, de complicité dans sa commission ou de participation à celle-ci.

3. Tout Etat Partie rend ces infractions passibles de peines appropriées tenant compte de leur gravité.

4. Sous réserve des dispositions de son droit interne, tout Etat Partie prend, s'il y a lieu, les mesures qui s'imposent, afin d'établir la responsabilité des personnes morales pour les infractions visées au paragraphe 1 du présent article. Selon les principes juridiques de l'Etat Partie, cette responsabilité peut être pénale, civile ou administrative.

5. Les Etats Parties prennent toutes les mesures juridiques et administratives appropriées pour s'assurer que toutes les personnes intervenant dans l'adoption d'un enfant agissent conformément aux dispositions des instruments juridiques internationaux applicables.

Artikel 4

1. Iedere Staat die partij is, neemt de nodige maatregelen om zijn rechtsmacht te vestigen ten aanzien van de strafbare feiten bedoeld in artikel 3, eerste lid, wanneer de feiten zijn gepleegd op zijn grondgebied of aan boord van een in die Staat geregistreerd schip of luchtvaartuig.

2. Iedere Staat die partij is, kan de nodige maatregelen nemen om zijn rechtsmacht te vestigen ten aanzien de strafbare feiten bedoeld, in artikel 3, eerste lid, indien :

a) de vermoedelijke dader een onderdaan is van die Staat of een persoon die zijn vaste woon- of verblijfplaats op zijn grondgebied heeft;

b) het slachtoffer een onderdaan is van die Staat.

3. Iedere Staat die partij is, neemt tevens de nodige maatregelen om zijn rechtsmacht te vestigen ten aanzien van de voornoemde strafbare feiten wanneer de vermoedelijke dader zich op zijn grondgebied bevindt en hij hem niet uitlevert aan een andere Staat die partij is op grond van het feit dat het strafbare feit door een van diens onderdanen is gepleegd.

4. Dit Protocol sluit geen strafrechtelijke rechtsmacht uit die wordt uitgeoefend in overeenstemming met het nationale recht.

Artikel 5

1. De strafbare feiten, bedoeld in artikel 3, eerste lid, worden geacht te zijn beschouwd als uitleveringsdelicten in elk tussen de Staten die partij zijn bestaand uitleveringsverdrag en worden opgenomen als uitleveringsdelicten in elk later tussen hen te sluiten uitleveringsverdrag, in overeenstemming met de in die verdragen genoemde voorwaarden.

2. Indien een Staat die partij is de uitlevering afhankelijk stelt van het bestaan van een verdrag, en een verzoek om uitlevering wegens deze strafbare feiten ontvangt van een andere Staat die partij is waarmee hij geen uitleveringsverdrag heeft gesloten, kan hij dit Protocol beschouwen als juridische grondslag voor uitlevering. De uitlevering is onderworpen aan de voorwaarden waarin het recht van de aangezochte Staat voorziet.

3. De Staten die partij zijn en de uitlevering niet afhankelijk stellen van het bestaan van een verdrag, erkennen deze strafbare feiten onderling als uitleveringsdelicten, onderworpen aan de voorwaarden waarin het recht van de aangezochte Staat voorziet.

4. Voor uitlevering tussen de Staten die partij zijn, worden deze strafbare feiten beschouwd niet alleen te zijn begaan op de plaats waar zij zijn gepleegd, maar ook op het grondgebied van de Staten die overeenkomstig artikel 4 rechtsmacht dienen te vestigen.

5. Wanneer een verzoek om uitlevering wordt gedaan ter zake van een in artikel 3, eerste lid, omschreven strafbaar feit en de aangezochte Staat die partij is niet uitlevert of wenst uit te leveren op grond van de nationaliteit van de dader, neemt die Staat passende maatregelen om de zaak over te dragen aan zijn bevoegde autoriteiten ten behoeve van vervolging.

Artikel 6

1. De Staten die partij zijn, verlenen elkaar de ruimst mogelijke bijstand in verband met onderzoeken of bij strafrechtelijke of uitleveringsprocedures ter zake van de in artikel 3, eerste lid, genoemde strafbare feiten, met inbegrip van rechtshulp ter verkrijging van bewijsmateriaal waarover zij beschikken en dat nodig is voor de procedure.

2. De Staten die partij zijn, komen hun verplichtingen uit hoofde van het eerste lid van dit artikel na in overeenstemming met verdragen of andere regelingen inzake wederzijdse rechtshulp die tussen hen bestaan. Indien dergelijke verdragen of regelingen ontbreken, verlenen de Staten die partij zijn elkaar rechtshulp in overeenstemming met hun nationale wetgeving.

Artikel 7

Onverminderd de bepalingen van hun nationale recht :

a) nemen de Staten die partij zijn maatregelen ten behoeve van het, indien nodig, in beslag nemen van en beslag leggen op :

i) zaken zoals documenten, vermogensbestanddelen en andere hulpmiddelen die zijn gebruikt voor het plegen of bevorderen van strafbare feiten als bedoeld in dit Protocol;

ii) opbrengsten afkomstig van dergelijke strafbare feiten;

b) geven de Staten die partij zijn uitvoering aan verzoeken van een andere Staat die partij is tot beslagneming van of beslaglegging op in onderdeel a. bedoelde zaken of opbrengsten;

Article 4

1. Tout Etat Partie prend les mesures nécessaires pour établir sa compétence aux fins de connaître des infractions visées au paragraphe 1er de l'article 3, lorsque ces infractions ont été commises sur son territoire ou à bord de navires ou d'aéronefs immatriculés dans cet Etat.

2. Tout Etat Partie peut prendre les mesures nécessaires pour établir sa compétence aux fins de connaître des infractions visées au paragraphe 1 de l'article 3, dans les cas suivants :

a) lorsque l'auteur présumé de l'infraction est un ressortissant dudit Etat, ou a sa résidence habituelle sur le territoire de celui-ci;

b) lorsque la victime est un ressortissant dudit Etat.

3. Tout Etat Partie prend également les mesures propres à établir sa compétence aux fins de connaître des infractions susmentionnées lorsque l'auteur présumé de l'infraction est présent sur son territoire et qu'il ne l'exporte pas vers un autre Etat Partie au motif que l'infraction a été commise par l'un de ses ressortissants.

4. Le présent Protocole n'exclut aucune compétence pénale exercée conformément aux lois nationales.

Article 5

1. Les infractions visées au paragraphe 1er de l'article 3 sont de plein droit comprises dans tout traité d'extradition en vigueur entre les Etats Parties et sont comprises dans tout traité d'extradition qui sera conclu ultérieurement entre eux, conformément aux conditions énoncées dans lesdits traités.

2. Si un Etat Partie qui subordonne l'extradition à l'existence d'un traité est saisi d'une demande d'extradition par un autre Etat Partie avec lequel il n'est pas lié par un traité d'extradition, il peut considérer le présent Protocole comme constituant la base juridique de l'extradition en ce qui concerne lesdites infractions. L'extradition est subordonnée aux conditions prévues par le droit de l'Etat requis.

3. Les Etats Parties qui ne subordonnent pas l'extradition à l'existence d'un traité reconnaissent lesdites infractions comme cas d'extradition entre eux dans les conditions prévues par le droit de l'Etat requis.

4. Entre Etats Parties, lesdites infractions sont considérées aux fins d'extradition comme ayant été commises non seulement au lieu de leur perpétration, mais aussi sur le territoire placé sous la juridiction des Etats tenus d'établir leur compétence en vertu de l'article 4.

5. Si une demande d'extradition est présentée au motif d'une infraction visée au paragraphe 1er de l'article 3, et si l'Etat requis n'exporte pas ou ne veut pas extrader, à raison de la nationalité de l'auteur de l'infraction, cet Etat prend les mesures voulues pour saisir ses autorités compétentes aux fins de poursuites.

Article 6

1. Les Etats Parties s'accordent l'entraide la plus large possible pour toute enquête, procédure pénale ou procédure d'extradition relative aux infractions visées au paragraphe 1er de l'article 3, y compris pour l'obtention des éléments de preuve dont ils disposent et qui sont nécessaires aux fins de la procédure.

2. Les Etats Parties s'acquittent de leurs obligations en vertu du paragraphe 1er du présent article en conformité avec tout traité ou accord d'entraide judiciaire qui peut exister entre eux. En l'absence d'un tel traité ou accord, les Etats Parties s'accordent cette entraide conformément à leur droit interne.

Article 7

Sous réserve des dispositions de leur droit interne, les Etats Parties :

a) Prennent des mesures appropriées pour permettre la saisie et la confiscation, selon que de besoin :

i) Des biens tels que documents, avoirs et autres moyens matériels utilisés pour commettre les infractions visées dans le présent Protocole ou en faciliter la commission;

ii) Du produit de ces infractions;

b) Donnent effet aux demandes de saisie ou de confiscation des biens ou produits visés au paragraphe a) émanant d'un autre Etat Partie;

c) nemen de Staten die partij zijn maatregelen gericht op het, tijdelijk of definitief, sluiten van panden die zijn gebruikt voor het plegen van dergelijke strafbare feiten.

Artikel 8

1. De Staten die partij zijn, nemen passende maatregelen om de rechten en belangen van kinderen die het slachtoffer zijn van de uit hoofde van dit Protocol verboden praktijken tijdens alle fasen van de strafrechtelijke procedure te beschermen, in het bijzonder door :

a) de kwetsbaarheid van kinderslachtoffers te erkennen en procedures aan te passen teneinde hun speciale behoeften, met inbegrip van hun speciale behoeften als getuige, te erkennen;

b) kinderslachtoffers te informeren over hun rechten en hun rol in en de omvang, planning en voortgang van de procedure en de uitspraak in hun zaak;

c) op een wijze die in overeenstemming is met de procesregels van het nationale recht mogelijk te maken dat de opvattingen, behoeften en zorgen van kinderslachtoffers naar voren worden gebracht en onderzocht in de procedure wanneer hun persoonlijke belangen in het geding zijn;

d) gedurende de gehele gerechtelijke procedure passende ondersteunende diensten te bieden aan kinderslachtoffers;

e) indien nodig de persoonlijke levensfeer en identiteit van kinderslachtoffers te beschermen en maatregelen te nemen in overeenstemming met het nationale recht om verspreiding van informatie te voorkomen die zou kunnen leiden tot de identificatie van kinderslachtoffers;

f) in daarvoor in aanmerking komende gevallen zorg te dragen voor de bescherming van zowel kinderslachtoffers als hun gezinnen en van ten behoeve van hen optredende getuigen, tegen intimidatie en represailles;

g) onnodige vertraging wat betreft het wijzen van het vonnis en wat betreft de uitvoering van rechterlijke bevelen of beschikkingen inzake de toekenning van schadeloosstelling aan kinderslachtoffers te voorkomen.

2. De Staten die partij zijn, waarborgen dat onzekerheid ten aanzien van de feitelijke leeftijd van het slachtoffer geen beletsel vormt voor het instellen van strafrechtelijke onderzoeken, met inbegrip van onderzoeken ten behoeve van het vaststellen van de leeftijd van het slachtoffer.

3. De Staten die partij zijn, waarborgen dat bij de behandeling door het strafrechtssysteem van kinderen die het slachtoffer zijn van de in dit Protocol omschreven strafbare feiten, de belangen van het kind de eerste overweging vormen.

4. De Staten die partij zijn, nemen maatregelen om te zorgen voor passende scholing, in het bijzonder op het gebied van recht en psychologie, voor de personen die werken met slachtoffers van de uit hoofde van dit Protocol verboden strafbare feiten.

5. In de daarvoor in aanmerking komende gevallen nemen de Staten die partij zijn maatregelen teneinde de veiligheid en integriteit van de personen en/of organisaties die betrokken zijn bij de voorkoming en/of bescherming en rehabilitatie van slachtoffers van deze strafbare feiten te beschermen.

6. Geen enkele bepaling van dit artikel wordt zodanig uitgelegd dat deze schadelijk is voor of onverenigbaar met de rechten van de verdachte op een eerlijk en onpartijdig proces.

Artikel 9

1. De Staten die partij zijn, zullen ter voorkoming van de in dit Protocol bedoelde strafbare feiten wettelijke en bestuurlijke maatregelen en sociaal beleid en programma's aannemen of aanscherpen, toepassen en bekendmaken. Specifieke aandacht wordt geschenken aan de bescherming van kinderen die in het bijzonder kwetsbaar zijn voor deze praktijken.

2. De Staten die partij zijn, bevorderen de kennis van het grote publiek, met inbegrip van kinderen, door middel van informatie met alle passende middelen, onderwijs en opleiding inzake de preventieve maatregelen en schadelijke gevolgen van de in dit Protocol bedoelde strafbare feiten. Bij de nakoming van hun verplichtingen uit hoofde van dit artikel moedigen de Staten die partij zijn de deelname aan van de gemeenschap en, in het bijzonder, van kinderen en kinderslachtoffers, aan de informatieve, educatieve en opleidingsprogramma's, mede op internationaal niveau.

3. De Staten die partij zijn, nemen alle uitvoerbare maatregelen teneinde alle passende bijstand aan de slachtoffers van deze strafbare feiten te waarborgen, waaronder hun volledige herintegratie in de maatschappij en hun volledige lichamelijke en geestelijke herstel.

c) Prennent des mesures en vue de fermer provisoirement ou définitivement les locaux utilisés pour commettre lesdites infractions.

Article 8

1. Les Etats Parties adoptent à tous les stades de la procédure pénale les mesures nécessaires pour protéger les droits et les intérêts des enfants victimes des pratiques proscrites par le présent Protocole, en particulier :

a) En reconnaissant la vulnérabilité des enfants victimes et en adaptant les procédures de manière à tenir compte de leurs besoins particuliers, notamment en tant que témoins;

b) En tenant les enfants victimes informés de leurs droits, de leur rôle ainsi que de la portée, du calendrier et du déroulement de la procédure, et de la décision rendue dans leur affaire;

c) En permettant que les vues, les besoins ou les préoccupations des enfants victimes soient présentés et examinés au cours de la procédure lorsque leurs intérêts personnels sont en jeu, d'une manière conforme aux règles de procédure du droit interne;

d) En fournissant une assistance appropriée aux enfants victimes à tous les stades de la procédure judiciaire;

e) En protégeant, s'il y a lieu, la vie privée et l'identité des enfants victimes et en prenant des mesures conformes au droit interne pour prévenir la diffusion de toute information pouvant conduire à leur identification;

f) En veillant, le cas échéant, à ce que les enfants victimes, ainsi que leur famille et les témoins à charge, soient à l'abri de l'intimidation et des représailles;

g) En évitant tout retard indu dans le prononcé du jugement et l'exécution des ordonnances ou des décisions accordant une indemnisation aux enfants victimes.

2. Les Etats Parties veillent à ce qu'une incertitude quant à l'âge réel de la victime n'empêche pas l'ouverture d'enquêtes pénales, notamment d'enquêtes visant à déterminer cet âge.

3. Les Etats Parties veillent à ce que, dans la manière dont le système de justice pénale traite les enfants victimes des infractions décrites dans le présent Protocole, l'intérêt supérieur de l'enfant soit la considération première.

4. Les Etats Parties prennent des mesures pour dispenser une formation appropriée, en particulier dans les domaines juridique et psychologique, aux personnes qui s'occupent des victimes des infractions visées dans le présent Protocole.

5. S'il y a lieu, les Etats Parties font le nécessaire pour garantir la sécurité et l'intégrité des personnes et/ou des organismes de prévention et/ou de protection et de réadaptation des victimes de telles infractions.

6. Aucune des dispositions du présent article ne porte atteinte au droit de l'accusé à un procès équitable et impartial ou n'est incompatible avec ce droit.

Article 9

1. Les Etats Parties adoptent ou renforcent, appliquent et diffusent des lois, mesures administratives, politiques et programmes sociaux pour prévenir les infractions visées dans le présent Protocole. Une attention spéciale est accordée à la protection des enfants particulièrement exposés à de telles pratiques.

2. Par l'information à l'aide de tous les moyens appropriés, l'éducation et la formation, les Etats Parties sensibilisent le grand public, y compris les enfants, aux mesures propres à prévenir les pratiques proscrites par le présent Protocole et aux effets néfastes de ces dernières. Pour s'acquitter de leurs obligations en vertu du présent article, les Etats Parties encouragent la participation de la collectivité et, en particulier, des enfants et des enfants victimes, à ces programmes d'information, d'éducation et de formation, y compris au niveau international.

3. Les Etats Parties prennent toutes les mesures matériellement possibles pour assurer toute l'assistance appropriée aux victimes des infractions visées dans le présent Protocole, notamment leur pleine réinsertion sociale, et leur plein rétablissement physique et psychologique.

4. De Staten die partij zijn, waarborgen dat alle kinderslachtoffers van de in dit Protocol omschreven strafbare feiten toegang hebben tot adequate procedures om zonder onderscheid des persoons schadeloosstelling te vorderen van degenen die juridisch aansprakelijk zijn.

5. De Staten die partij zijn, nemen alle passende maatregelen gericht op het doeltreffend verbieden van de vervaardiging en verspreiding van materiaal dat de in dit Protocol omschreven strafbare feiten propageert.

Artikel 10

1. De Staten die partij zijn, nemen alle nodige stappen om de internationale samenwerking te intensiveren door multilaterale, regionale en bilaterale regelingen ten behoeve van voorkoming, opsporing, onderzoek, vervolging en bestrafning van hen die verantwoordelijk zijn voor handelingen met betrekking tot de verkoop van kinderen, kinderprostitutie, kinderpornografie en kindersekstoerisme. De Staten die partij zijn, bevorderen ook de internationale samenwerking en coördinatie tussen hun autoriteiten, nationale en internationale non-gouvernementele organisaties en internationale organisaties.

2. De Staten die partij zijn, bevorderen de internationale samenwerking om kinderslachtoffers bij te staan bij hun lichamelijke en geestelijke herstel, reïntegratie in de maatschappij en repatriëring.

3. De Staten die partij zijn, bevorderen de intensivering van internationale samenwerking teneinde de hoofdoorzaken, zoals armoede en onderontwikkeling, aan te pakken die ten grondslag liggen aan en bijdragen tot de kwetsbaarheid van kinderen voor de verkoop van kinderen, kinderprostitutie, kinderpornografie en kindersekstoerisme.

4. De Staten die partij zijn, verlenen, voorzover zij daartoe in staat zijn, financiële, technische of andere bijstand door middel van bestaande multilaterale, regionale, bilaterale of andere programma's.

Artikel 11

Geen enkele bepaling van dit Protocol tast bepalingen aan die meer bijdragen tot de verwezenlijking van de rechten van het kind en die vervat kunnen zijn in :

- a) het recht van een Staat die partij is;
- b) het in die Staat geldende internationale recht.

Artikel 12

1. Iedere Staat die partij is, brengt, binnen twee jaar na de inwerkingtreding van dit Protocol voor die Staat aan het Comité voor de Rechten van het Kind verslag uit met uitgebreide informatie over de maatregelen die hij heeft genomen voor de toepassing van de bepalingen van het Protocol.

2. Na het uitbrengen van het uitgebreide verslag, neemt iedere Staat die partij is in de verslagen die hij in overeenstemming met artikel 44 van het Verdrag uitbrengt aan het Comité voor de Rechten van het Kind alle verdere informatie op met betrekking tot de toepassing van het Protocol. De andere Staten die partij zijn bij het Protocol brengen iedere vijf jaar verslag uit.

3. Het Comité voor de Rechten van het Kind kan de Staten die partij zijn verzoeken om nadere informatie die relevant is voor de toepassing van dit Protocol.

Artikel 13

1. Dit Protocol staat open voor ondertekening door iedere Staat die partij is bij het Verdrag of die het ondertekend heeft.

2. Dit Protocol dient te worden bekraftigd en staat open voor toetreding door iedere Staat die partij is bij het Verdrag of die het ondertekend heeft. De akten van bekraftiging of toetreding dienen te worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 14

1. Dit Protocol treedt in werking drie maanden na de nederlegging van de tiende akte van bekraftiging of toetreding.

2. Voor iedere Staat die dit Protocol bekraftigt of ertoe toetreedt nadat het in werking is getreden, treedt het Protocol een maand na de datum van nederlegging van zijn akte van bekraftiging of toetreding in werking.

Artikel 15

1. Iedere Staat die partij is, kan dit Protocol te allen tijde opzeggen door een schriftelijke kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, die vervolgens de andere Staten die partij zijn bij het Verdrag en alle Staten die het Verdrag hebben ondertekend in kennis stelt. De opzegging wordt van kracht een jaar na de datum van ontvangst van de kennisgeving door de Secretaris-Generaal.

4. Les Etats Parties veillent à ce que tous les enfants victimes des infractions décrites dans le présent Protocole aient accès à des procédures leur permettant, sans discrimination, de réclamer réparation du préjudice subi aux personnes juridiquement responsables.

5. Les Etats Parties prennent des mesures appropriées pour interdire efficacement la production et la diffusion de matériaux qui font la publicité des pratiques proscrites dans le présent Protocole.

Article 10

1. Les Etats Parties prennent toutes les mesures nécessaires pour renforcer la coopération internationale par des accords multilatéraux, régionaux et bilatéraux ayant pour objet de prévenir, identifier, poursuivre et punir les responsables d'actes liés à la vente d'enfants, à la prostitution des enfants, à la pornographie et au tourisme pédophiles, ainsi que d'enquêter sur de tels actes. Les Etats Parties favorisent également la coopération et la coordination internationales entre leurs autorités, les organisations non gouvernementales nationales et internationales et les organisations internationales.

2. Les Etats Parties encouragent la coopération internationale pour aider à la réadaptation physique et psychologique des enfants victimes, à leur réinsertion sociale et à leur rapatriement.

3. Les Etats Parties s'attachent à renforcer la coopération internationale pour éliminer les principaux facteurs, notamment la pauvreté et le sous-développement, qui rendent les enfants vulnérables à la vente, à la prostitution, à la pornographie et au tourisme pédophiles.

4. Les Etats Parties qui sont en mesure de le faire fournissent une aide financière, technique ou autre dans le cadre des programmes existants, multilatéraux, régionaux, bilatéraux ou autres.

Article 11

Aucune des dispositions du présent Protocole ne porte atteinte aux dispositions plus propices à la réalisation des droits de l'enfant qui peuvent figurer :

- a) Dans la législation d'un Etat Partie;
- b) Dans le droit international en vigueur pour cet Etat.

Article 12

1. Chaque Etat Partie présente, dans les deux ans à compter de l'entrée en vigueur du présent Protocole à son égard, un rapport au Comité des droits de l'enfant contenant des renseignements détaillés sur les mesures qu'il a prises pour donner effet aux dispositions du Protocole.

2. Après la présentation de son rapport détaillé, chaque Etat Partie inclut dans les rapports qu'il présente au Comité des droits de l'enfant, conformément à l'article 44 de la Convention, tous nouveaux renseignements concernant l'application du présent Protocole. Les autres Etats Parties au Protocole présentent un rapport tous les cinq ans.

3. Le Comité des droits de l'enfant peut demander aux Etats Parties un complément d'information concernant l'application du présent Protocole.

Article 13

1. Le présent Protocole est ouvert à la signature de tout Etat qui est Partie à la Convention ou qui l'a signée.

2. Le présent Protocole est soumis à la ratification et est ouvert à l'adhésion de tout Etat qui est Partie à la Convention ou qui l'a signée. Les instruments de ratification ou d'adhésion seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

Article 14

1. Le présent Protocole entrera en vigueur trois mois après la date du dépôt du dixième instrument de ratification ou d'adhésion.

2. Pour chacun des Etats qui ratifieront le présent Protocole ou y adhéreront après son entrée en vigueur, le Protocole entrera en vigueur un mois après la date du dépôt par cet Etat de son instrument de ratification ou d'adhésion.

Article 15

1. Tout Etat Partie peut, à tout moment, dénoncer le présent Protocole par notification écrite adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies, qui en informe les autres Etats Parties à la Convention et tous les Etats qui l'ont signée. La dénonciation prend effet un an après la date à laquelle la notification a été reçue par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

2. Een dergelijke opzegging heeft niet tot gevolg dat de Staat die partij is, wordt ontslagen van zijn verplichtingen uit hoofde van dit Protocol met betrekking tot strafbare feiten gepleegd voorafgaand aan de datum waarop de opzegging van kracht wordt. Evenmin tast een dergelijke opzegging op enigerlei wijze de voortzetting van het onderzoek aan van een aangelegenheid die reeds wordt bestudeerd door het Comité voorafgaand aan de datum waarop de opzegging van kracht wordt.

Artikel 16

1. Iedere Staat die partij is, kan een wijziging voorstellen en deze indienen bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties. De Secretaris-Generaal deelt de voorgestelde wijziging vervolgens mede aan de Staten die partij zijn met het verzoek hem te berichten of zij een conferentie verlangen van de Staten die partij zijn teneinde de voorstellen te bestuderen en in stemming te brengen. Indien, binnen vier maanden na de datum van deze mededeling, ten minste een derde van de Staten die partij zijn een dergelijke conferentie verlangt, roept de Secretaris-Generaal de vergadering bijeen onder auspiciën van de Verenigde Naties. Iedere wijziging die wordt aangenomen door een meerderheid van de ter conferentie aanwezige Staten die partij zijn en die hun stem uitbrengen, wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de algemene Vergadering.

2. Een wijziging die in overeenstemming met het eerste lid van dit artikel wordt aangenomen, treedt in werking wanneer zij is goedgekeurd door de algemene Vergadering van de Verenigde Naties en is aanvaard door een meerderheid van tweederde van de Staten die partij zijn.

3. Wanneer een wijziging in werking treedt, is zij bindend voor de Staten die partij zijn en haar hebben aanvaard, terwijl de andere Staten die partij zijn gebonden zullen blijven door de bepalingen van dit Protocol en door iedere voorgaande wijziging die zij hebben aanvaard.

Artikel 17

1. Dit Protocol, waarvan de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd in het archief van de Verenigde Naties.

2. De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties zendt gewaarmakte afschriften van dit Protocol toe aan alle Staten die partij zijn bij het Verdrag en alle Staten die het Verdrag hebben ondertekend.

2. La dénonciation ne dégage pas l'Etat Partie qui en est l'auteur des obligations que lui impose le Protocole au regard de toute infraction survenue avant la date à laquelle la dénonciation prend effet, pas plus qu'elle n'entrave en aucune manière la poursuite de l'examen de toute question dont le Comité serait déjà saisi avant cette date.

Article 16

1. Tout Etat Partie peut proposer un amendement et en déposer le texte auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Celui-ci communique alors la proposition d'amendement aux Etats Parties, en leur demandant de lui faire savoir s'ils sont favorables à la convocation d'une conférence des Etats Parties en vue de l'examen de la proposition et de sa mise aux voix. Si, dans les quatre mois qui suivent la date de cette communication, un tiers au moins des Etats Parties se prononcent en faveur de la convocation d'une telle conférence, le Secrétaire général convoque la conférence sous les auspices de l'Organisation des Nations unies. Tout amendement adopté par la majorité des Etats Parties présents et votants à la conférence est soumis à l'Assemblée générale pour approbation.

2. Tout amendement adopté conformément aux dispositions du paragraphe 1 du présent article entre en vigueur lorsqu'il a été approuvé par l'Assemblée générale des Nations unies et accepté par une majorité des deux tiers des Etats Parties.

3. Lorsqu'un amendement entre en vigueur, il a force obligatoire pour les Etats Parties qui l'ont accepté, les autres Etats Parties demeurant liés par les dispositions du présent Protocole et par tous amendements antérieurs acceptés par eux.

Article 17

1. Le présent Protocole, dont les textes anglais, arabe, chinois, espagnol, français et russe font également foi, sera déposé aux archives de l'Organisation des Nations unies.

2. Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies transmettra une copie certifiée conforme du présent Protocole à tous les Etats Parties à la Convention et à tous les Etats qui l'ont signée.

Facultatief Protocol bij het Verdrag inzake de rechten van het kind, inzake de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie, aangenomen te New York op 25 mei 2000, zoals het op 14 november 2000 door de Secretaris-generaal van de Organisatie van de Verenigde Naties is verbeterd.

Staten	Datum Authentificatie	Type instemming	Datum instemming	Datum interne inwerkingtreding
AFGHANISTAN		Toetreding	19/09/2002	19/10/2002
ANDORRA	07/09/2000	Bekrachtiging	30/04/2001	18/01/2002
ANGOLA		Toetreding	24/03/2005	24/04/2005
ANTIGUA EN BARBUDA	18/12/2001	Bekrachtiging	30/04/2002	30/05/2002
ARGENTINIË	01/04/2002	Bekrachtiging	25/09/2003	25/10/2003
ARMENIE	24/09/2003	Bekrachtiging	30/06/2005	30/07/2005
AUSTRALIE	18/12/2001			
AZERBEIDZJAN	08/09/2000	Bekrachtiging	03/07/2002	03/08/2002
BAHREIN		Toetreding	21/09/2004	21/10/2004
BANGLADESH	06/09/2000	Bekrachtiging	06/09/2000	18/01/2002
BELARUS		Toetreding	23/01/2002	23/02/2002
BELGIE	06/09/2000	Bekrachtiging	17/03/2006	17/04/2006
BELIZE	06/09/2000	Bekrachtiging	01/12/2003	01/01/2004
BENIN	22/02/2001	Bekrachtiging	31/01/2005	28/02/2005
BHOUTAN	15/09/2005			
BOLIVIA	10/11/2001	Bekrachtiging	03/06/2003	03/07/2003
BOSNIA EN HERZEGOVINA	07/09/2000	Bekrachtiging	04/09/2002	04/10/2002
BOTSWANA		Toetreding	24/09/2003	24/10/2003
BRAZILIE	06/09/2000	Bekrachtiging	27/01/2004	27/02/2004

Staten	Datum Authentificatie	Type instemming	Datum instemming	Datum interne inwerkingtreding
BULGARIJE	08/06/2001	Bekrachtiging	12/02/2002	12/03/2002
BURKINA FASO	16/11/2001			
CAMBODJA	27/06/2000	Bekrachtiging	30/05/2002	30/06/2002
CANADA	10/11/2001	Bekrachtiging	14/09/2005	14/10/2005
CHILI	28/06/2000	Bekrachtiging	06/02/2003	06/03/2003
CHINA	06/09/2000	Bekrachtiging	03/12/2002	03/01/2003
COLOMBIA	06/09/2000	Bekrachtiging	11/11/2003	11/12/2003
CONGO (DEMOCRATISCHE REP.)		Toetreding	11/11/2001	18/01/2002
COSTA RICA	07/09/2000	Bekrachtiging	09/04/2002	09/05/2002
CUBA	13/10/2000	Bekrachtiging	25/09/2001	18/01/2002
CYPRUS	08/02/2001			
DENEMARKEN	07/09/2000	Bekrachtiging	24/07/2003	24/08/2003
DOMINICA		Toetreding	20/09/2002	20/10/2002
DUITSLAND	06/09/2000			
ECUADOR	06/09/2000	Bekrachtiging	30/01/2004	28/02/2004
EGYPTE		Toetreding	12/07/2002	12/08/2002
EL SALVADOR	13/09/2002	Bekrachtiging	17/05/2004	17/06/2004
EQUATORIAAL GUINEA		Toetreding	07/02/2003	07/03/2003
ERITREA		Toetreding	16/02/2005	16/03/2005
ESTLAND	24/09/2003	Bekrachtiging	03/08/2004	03/09/2004
FIJI	16/09/2005			
FILIPIJNEN	08/09/2000	Bekrachtiging	28/05/2002	28/06/2002
FINLAND	07/09/2000			
FRANKRIJK	06/09/2000	Bekrachtiging	05/02/2003	05/03/2003
GABON	08/09/2000			
GAMBIA	21/12/2000			
GEORGIE		Toetreding	28/06/2005	28/07/2005
GHANA	24/09/2003			
GRIEKENLAND	07/09/2000			
VERENIGD KONINKRIJK	07/09/2000			
GUATEMALA	07/09/2000	Bekrachtiging	09/05/2002	09/06/2002
GUINEE-BISSAU	08/09/2000			
HAITI	15/08/2002			
HEILIGE STOEL	10/10/2000	Bekrachtiging	24/10/2001	18/01/2002
HONDURAS		Toetreding	08/05/2002	08/06/2002
HONGARIJE	11/03/2002			
IERLAND	07/09/2000			
IJSLAND	07/09/2000	Bekrachtiging	09/07/2001	18/01/2002
INDIA	15/11/2004	Bekrachtiging	16/08/2005	16/09/2005
INDONESIE	24/09/2001			
ISRAEL	14/11/2001			
ITALIE	06/09/2000	Bekrachtiging	09/05/2002	09/06/2002
JAMAICA	08/09/2000			
JAPAN	10/05/2002	Bekrachtiging	24/01/2005	24/02/2005
JEMEN		Toetreding	15/12/2004	15/01/2005
JORDANIE	06/09/2000			
KAAPVERDISCHE (EILANDEN)		Toetreding	10/05/2002	10/06/2002
KAMEROEN	05/10/2001			
KAZACHSTAN	06/09/2000	Bekrachtiging	24/08/2001	18/01/2002

Staten	Datum Authentificatie	Type instemming	Datum instemming	Datum interne inwerkingtreding
KENIA	08/09/2000			
KIRGIZISTAN		Toetreding	12/02/2003	12/03/2003
KOEWEIT		Toetreding	26/08/2004	26/09/2004
KOREA (REP.)	06/09/2000	Bekrachtiging	24/09/2004	24/10/2004
KROATIE	08/05/2002	Bekrachtiging	13/05/2002	13/06/2002
LESOTHO	06/09/2000	Bekrachtiging	24/09/2003	24/10/2003
LETLAND	01/02/2002	Bekrachtiging	22/02/2006	22/03/2006
LIBANON	10/10/2001	Bekrachtiging	08/11/2004	08/12/2004
LIBERIA	22/09/2004			
LIBIE		Toetreding	18/06/2004	18/07/2004
LIECHTENSTEIN	08/09/2000			
LITUWEN		Toetreding	05/08/2004	05/09/2004
LUXEMBURG	08/09/2000			
MACEDONIE (V.J. REP.)	17/07/2001	Bekrachtiging	17/10/2003	17/11/2003
MADAGASCAR	07/09/2000	Bekrachtiging	22/09/2004	22/10/2004
MALAWI	07/09/2000			
MALDIVEN	10/05/2002	Bekrachtiging	10/05/2002	10/06/2002
MALI		Toetreding	16/05/2002	16/06/2002
MALTA	07/09/2000			
MAROKKO	08/09/2000	Bekrachtiging	02/10/2001	18/01/2002
MAURITIUS	11/11/2001			
MEXICO	07/09/2000	Bekrachtiging	15/03/2002	15/04/2002
MICRONESIE	08/05/2002			
MOLDOVA	08/02/2002			
MONACO	26/06/2000			
MONGOLIE	12/11/2001	Bekrachtiging	27/06/2003	27/07/2003
MOZAMBIQUE		Toetreding	06/03/2003	06/04/2003
NAMIBIE	08/09/2000	Bekrachtiging	16/04/2002	16/05/2002
NAURU	08/09/2000			
NEDERLAND	07/09/2000	Bekrachtiging	23/08/2005	23/09/2005
NEPAL	08/09/2000	Bekrachtiging	20/01/2006	20/02/2006
NICARAGUA		Toetreding	02/12/2004	02/01/2005
NIEUW-ZEELAND	07/09/2000			
NIGER	27/03/2002	Bekrachtiging	26/10/2004	26/11/2004
NIGERIA	08/09/2000			
NOORWEGEN	13/06/2000	Bekrachtiging	02/10/2001	18/01/2002
OEKRAINE	07/09/2000	Bekrachtiging	03/07/2003	03/08/2003
OMAN		Toetreding	17/09/2004	17/10/2004
OOSTENRIJK	06/09/2000	Bekrachtiging	06/05/2004	06/06/2004
PAKISTAN	26/09/2001			
PANAMA	31/10/2000	Bekrachtiging	09/02/2001	18/01/2002
PARAGUAY	13/09/2000	Bekrachtiging	18/08/2003	18/09/2003
PERU	01/11/2000	Bekrachtiging	08/05/2002	08/06/2002
POLEN	13/02/2002	Bekrachtiging	04/02/2005	04/03/2005
PORTUGAL	06/09/2000	Bekrachtiging	16/05/2003	16/06/2003
QATAR		Toetreding	14/12/2001	18/01/2002
ROEMENIE	06/09/2000	Bekrachtiging	18/10/2001	18/01/2002
RWANDA		Toetreding	14/03/2002	14/04/2002
SAINT VINCENT EN GRENADE		Toetreding	15/09/2005	15/10/2005
SAN MARINO	05/06/2000			

Staten	Datum Authentificatie	Type instemming	Datum instemming	Datum interne inwerkingtreding
SENEGAL	08/09/2000	Bekrachtiging	05/11/2003	05/12/2003
SERVIE-MONTENEGRO	08/10/2001	Bekrachtiging	10/10/2002	10/11/2002
SEYCHELLEN	23/01/2001			
SIERRA LEONE	08/09/2000	Bekrachtiging	17/09/2001	18/01/2002
SLOVAKIJE	30/11/2001	Bekrachtiging	25/06/2004	25/07/2004
SLOVENIE	08/09/2000	Bekrachtiging	23/09/2004	23/10/2004
SPANJE	06/09/2000	Bekrachtiging	18/12/2001	18/01/2002
SRI LANKA	08/05/2002			
SUDAN		Toetreding	02/11/2004	02/12/2004
SURINAME	10/05/2002			
SYRIE		Toetreding	15/05/2003	15/06/2003
TADZJIKISTAN		Toetreding	05/08/2002	05/09/2002
TANZANIA		Toetreding	24/04/2003	24/05/2003
THAILAND		Toetreding	11/01/2006	11/02/2006
TIMOR-LESTE		Toetreding	16/04/2003	16/05/2003
TOGO	15/11/2001	Bekrachtiging	02/07/2004	02/08/2004
TSJAAD	08/05/2002	Bekrachtiging	28/08/2002	28/09/2002
TSJECHISCHE REP.	26/01/2005			
TUNESIE	22/04/2002	Bekrachtiging	13/09/2002	13/10/2002
TURKIJJE	08/09/2000	Bekrachtiging	19/08/2002	19/09/2002
TURKMENISTAN		Toetreding	28/03/2005	28/04/2005
UGANDA		Toetreding	30/11/2001	18/01/2002
URUGUAY	07/09/2000	Bekrachtiging	03/07/2003	03/08/2003
VANUATU	16/09/2005			
VENEZUELA	07/09/2000	Bekrachtiging	08/05/2002	08/06/2002
VERENIGDE STATEN	05/07/2000	Bekrachtiging	23/12/2002	23/01/2003
VIETNAM	08/09/2000	Bekrachtiging	20/12/2001	18/01/2002
ZUID-AFRIKA		Toetreding	30/06/2003	30/07/2003
ZWEEDEN	08/09/2000			
ZWITSERLAND	07/09/2000			

Verklaring van België

Onder de uitdrukking « kinderpornografie » wordt verstaan de visuele afbeelding van een kind dat betrokken is bij werkelijke of gesimuleerde seksuele gedragingen of de afbeelding van de geslachtsorganen van een kind wanneer het overheersende kenmerk een voorstelling met seksuele doekeinden is.

Protocole facultatif à la Convention relative aux droits de l'enfant, concernant la vente d'enfants, la prostitution des enfants et la pornographie mettant en scène des enfants, adopté à New York le 25 mai 2000, tel qu'il a été rectifié par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies le 14 novembre 2000

Etats	Date Authentification	Type de consentement	Date de consentement	Entrée en vigueur locale
AFGHANISTAN		Adhésion	19/09/2002	19/10/2002
AFRIQUE DU SUD		Adhésion	30/06/2003	30/07/2003
ALLEMAGNE	06/09/2000			
ANDORRE	07/09/2000	Ratification	30/04/2001	18/01/2002
ANGOLA		Adhésion	24/03/2005	24/04/2005
ANTIGUA ET BARBUDA	18/12/2001	Ratification	30/04/2002	30/05/2002
ARGENTINE	01/04/2002	Ratification	25/09/2003	25/10/2003
ARMENIE	24/09/2003	Ratification	30/06/2005	30/07/2005
AUSTRALIE	18/12/2001			

Etats	Date Authentification	Type de consentement	Date de consentement	Entrée en vigueur locale
AUTRICHE	06/09/2000	Ratification	06/05/2004	06/06/2004
AZERBAIDJAN	08/09/2000	Ratification	03/07/2002	03/08/2002
BAHREIN		Adhésion	21/09/2004	21/10/2004
BANGLADESH	06/09/2000	Ratification	06/09/2000	18/01/2002
BARBADE				
BELARUS		Adhésion	23/01/2002	23/02/2002
BELGIQUE	06/09/2000	Ratification	17/03/2006	17/04/2006
BELIZE	06/09/2000	Ratification	01/12/2003	01/01/2004
BENIN	22/02/2001	Ratification	31/01/2005	28/02/2005
BHOUTAN	15/09/2005			
BOLIVIE	10/11/2001	Ratification	03/06/2003	03/07/2003
BOSNIE ET HERZEGOVINE	07/09/2000	Ratification	04/09/2002	04/10/2002
BOTSWANA		Adhésion	24/09/2003	24/10/2003
BRESIL	06/09/2000	Ratification	27/01/2004	27/02/2004
BULGARIE	08/06/2001	Ratification	12/02/2002	12/03/2002
BURKINA FASO	16/11/2001			
CAMBODGE	27/06/2000	Ratification	30/05/2002	30/06/2002
CAMEROUN	05/10/2001			
CANADA	10/11/2001	Ratification	14/09/2005	14/10/2005
CAP-VERT (ILES)		Adhésion	10/05/2002	10/06/2002
CHILI	28/06/2000	Ratification	06/02/2003	06/03/2003
CHINE	06/09/2000	Ratification	03/12/2002	03/01/2003
CHYPRE	08/02/2001			
COLOMBIE	06/09/2000	Ratification	11/11/2003	11/12/2003
CONGO (REP. DEMOCRATIQUE)		Adhésion	11/11/2001	18/01/2002
COREE (REP.)	06/09/2000	Ratification	24/09/2004	24/10/2004
COSTA-RICA	07/09/2000	Ratification	09/04/2002	09/05/2002
CROATIE	08/05/2002	Ratification	13/05/2002	13/06/2002
CUBA	13/10/2000	Ratification	25/09/2001	18/01/2002
DANEMARK	07/09/2000	Ratification	24/07/2003	24/08/2003
DOMINIQUE		Adhésion	20/09/2002	20/10/2002
EGYPTE		Adhésion	12/07/2002	12/08/2002
EL SALVADOR	13/09/2002	Ratification	17/05/2004	17/06/2004
EQUATEUR	06/09/2000	Ratification	30/01/2004	28/02/2004
ERYTHREE		Adhésion	16/02/2005	16/03/2005
ESPAGNE	06/09/2000	Ratification	18/12/2001	18/01/2002
ESTONIE	24/09/2003	Ratification	03/08/2004	03/09/2004
ETATS-UNIS	05/07/2000	Ratification	23/12/2002	23/01/2003
FIDJI	16/09/2005			
FINLANDE	07/09/2000			
FRANCE	06/09/2000	Ratification	05/02/2003	05/03/2003
GABON	08/09/2000			
GAMBIE	21/12/2000			
GEORGIE		Adhésion	28/06/2005	28/07/2005
GHANA	24/09/2003			
ROYAUME UNI	07/09/2000			
GRECE	07/09/2000			
GUATEMALA	07/09/2000	Ratification	09/05/2002	09/06/2002

Etats	Date Authentification	Type de consentement	Date de consentement	Entrée en vigueur locale
GUINEE EQUATORIALE		Adhésion	07/02/2003	07/03/2003
GUINEE-BISSAU	08/09/2000			
HAITI	15/08/2002			
HONDURAS		Adhésion	08/05/2002	08/06/2002
HONGRIE	11/03/2002			
INDE	15/11/2004	Ratification	16/08/2005	16/09/2005
INDONESIE	24/09/2001			
IRLANDE	07/09/2000			
ISLANDE	07/09/2000	Ratification	09/07/2001	18/01/2002
ISRAEL	14/11/2001			
ITALIE	06/09/2000	Ratification	09/05/2002	09/06/2002
JAMAIQUE	08/09/2000			
JAPON	10/05/2002	Ratification	24/01/2005	24/02/2005
JORDANIE	06/09/2000			
KAZAKHSTAN	06/09/2000	Ratification	24/08/2001	18/01/2002
KENYA	08/09/2000			
KIRGIZSTAN		Adhésion	12/02/2003	12/03/2003
KOWEIT		Adhésion	26/08/2004	26/09/2004
LESOTHO	06/09/2000	Ratification	24/09/2003	24/10/2003
LETTONIE	01/02/2002	Ratification	22/02/2006	22/03/2006
LIBAN	10/10/2001	Ratification	08/11/2004	08/12/2004
LIBERIA	22/09/2004			
LIBYE		Adhésion	18/06/2004	18/07/2004
LIECHTENSTEIN	08/09/2000			
LITUANIE		Adhésion	05/08/2004	05/09/2004
LUXEMBOURG	08/09/2000			
MACEDOINE	17/07/2001	Ratification	17/10/2003	17/11/2003
MADAGASCAR	07/09/2000	Ratification	22/09/2004	22/10/2004
MALAWI	07/09/2000			
MALDIVES	10/05/2002	Ratification	10/05/2002	10/06/2002
MALI		Adhésion	16/05/2002	16/06/2002
MALTE	07/09/2000			
MAROC	08/09/2000	Ratification	02/10/2001	18/01/2002
MAURICE	11/11/2001			
MEXIQUE	07/09/2000	Ratification	15/03/2002	15/04/2002
MICRONESIE (FED)	08/05/2002			
MOLDAVIE	08/02/2002			
MONACO	26/06/2000			
MONGOLIE	12/11/2001	Ratification	27/06/2003	27/07/2003
MOZAMBIQUE		Adhésion	06/03/2003	06/04/2003
NAMIBIE	08/09/2000	Ratification	16/04/2002	16/05/2002
NAURU	08/09/2000			
NEPAL	08/09/2000	Ratification	20/01/2006	20/02/2006
NICARAGUA		Adhésion	02/12/2004	02/01/2005
NIGER	27/03/2002	Ratification	26/10/2004	26/11/2004
NIGERIA	08/09/2000			
NORVEGE	13/06/2000	Ratification	02/10/2001	18/01/2002
NOUVELLE-ZELANDE	07/09/2000			
OMAN		Adhésion	17/09/2004	17/10/2004

Etats	Date Authentification	Type de consentement	Date de consentement	Entrée en vigueur locale
OUGANDA		Adhésion	30/11/2001	18/01/2002
PAKISTAN	26/09/2001			
PANAMA	31/10/2000	Ratification	09/02/2001	18/01/2002
PARAGUAY	13/09/2000	Ratification	18/08/2003	18/09/2003
PAYS-BAS	07/09/2000	Ratification	23/08/2005	23/09/2005
PEROU	01/11/2000	Ratification	08/05/2002	08/06/2002
PHILIPPINES	08/09/2000	Ratification	28/05/2002	28/06/2002
POLOGNE	13/02/2002	Ratification	04/02/2005	04/03/2005
PORTUGAL	06/09/2000	Ratification	16/05/2003	16/06/2003
QATAR		Adhésion	14/12/2001	18/01/2002
ROUMANIE	06/09/2000	Ratification	18/10/2001	18/01/2002
RWANDA		Adhésion	14/03/2002	14/04/2002
SAINT MARIN	05/06/2000			
SAINT SIEGE	10/10/2000	Ratification	24/10/2001	18/01/2002
SAINT VINCENT ET GRENADE		Adhésion	15/09/2005	15/10/2005
SENEGAL	08/09/2000	Ratification	05/11/2003	05/12/2003
SERBIE-ET-MONTENEGRO	08/10/2001	Ratification	10/10/2002	10/11/2002
SEYCHELLES	23/01/2001			
SIERRA LEONE	08/09/2000	Ratification	17/09/2001	18/01/2002
SLOVAQUIE	30/11/2001	Ratification	25/06/2004	25/07/2004
SLOVENIE	08/09/2000	Ratification	23/09/2004	23/10/2004
SOUDAN		Adhésion	02/11/2004	02/12/2004
SRI LANKA	08/05/2002			
SUEDE	08/09/2000			
SUISSE	07/09/2000			
SURINAME	10/05/2002			
SYRIE		Adhésion	15/05/2003	15/06/2003
TADJIKISTAN		Adhésion	05/08/2002	05/09/2002
TANZANIE		Adhésion	24/04/2003	24/05/2003
TCHAD	08/05/2002	Ratification	28/08/2002	28/09/2002
TCHEQUE REP.	26/01/2005			
THAILANDE		Adhésion	11/01/2006	11/02/2006
TIMOR LESTE		Adhésion	16/04/2003	16/05/2003
TOGO	15/11/2001	Ratification	02/07/2004	02/08/2004
TUNISIE	22/04/2002	Ratification	13/09/2002	13/10/2002
TURKMENISTAN		Adhésion	28/03/2005	28/04/2005
TURQUIE	08/09/2000	Ratification	19/08/2002	19/09/2002
UKRAINE	07/09/2000	Ratification	03/07/2003	03/08/2003
URUGUAY	07/09/2000	Ratification	03/07/2003	03/08/2003
VANUATU	16/09/2005			
VENEZUELA	07/09/2000	Ratification	08/05/2002	08/06/2002
VIETNAM	08/09/2000	Ratification	20/12/2001	18/01/2002
YEMEN		Adhésion	15/12/2004	15/01/2005

Déclaration de la Belgique

L'expression « pornographie enfantine mettant en scène des enfants » s'entend de la représentation visuelle d'un enfant participant à des activités sexuelles réelles ou simulées, ou de la représentation visuelle des organes sexuels d'un enfant, lorsque la caractéristique dominante est une description à des fins sexuelles.